מעין הריפוי המונגולי הקדוש המפורסם חָאלוּן אַרְשַׁאן [Halun Arxan]

[מתוך הספר "שיטות ריפוי עממיות" ("Народные Средства Лечения") מאת מ. קורנוב שיצא לאור ברוסית בניו יורק, בשנת 1985, שיטות מס' 334-350.
פורסם במקור באנגלית בשם "Secrets of Oriental Physicians" ב-1950.]

במונגוליה [הפנימית, מחוז בסין], דרומית לעיר היילר, למרגלות הרי החינגאן, נמצא מעיין המרפא המונגולי הקדוש המפורסם חאלון ארשאן, שתהילתו מהדהדת ברחבי אסיה ורובה של אירופה. ישנו אתר נופש גדול מאוד ליד המעין. כל המבקשים לרפא את מחלותיהם פונים בדרך כלל ללאמות (כמרים בודהיסטים, אך גם רופאים לרפואה עממית מונגולית). הלאמות, לאחר שראיינו את החולה וקבעו בקירוב מהן "מחלות" החולה, רושמים להם מהלך טיפול.
תכונה יוצאת דופן של מעין זה היא שאם מסתכלים עליו מלמעלה, רואים את קווי המתאר של איש ענק פרוס בין סלעי ההרים. בהיותם דתיים אדוקים, הלאמות מאמינים בתוקף שהמעין נוצר, בצלמו ובדמותו של האדם, על ידי לא אחר מאשר אלוהים, ולכן הם רושמים לעתים קרובות אמבטיות ב"ראש" המעין הענק לסובלים מכאבי ראש - עם רגליים כואבות - ב"רגליים" וכו'. האירופאים, במיוחד רופאים, רואים בפעולות אלה של הלאמות אמונה תפלה. אולם כל המטופלים בחאלון ארשן (וכמובן הנרפאים שם) מוצאים מעשי הלאמות שנרפאו נכונים לחלוטין והם טוענים שהלאמות בהחלט יודעים לרפא. אני מכיר תריסר אנשים שטופלו במעין זה. כולם טוענים פה אחד כי במו עיניהם ראו ערימות של מאות קביים שננטשו על ידי חולי שיגרון ומשותקים כי היו מיותרים לחלוטין לאחר הטיפול במעיין הריפוי הקדוש. תמונה של ערימת קביים אלה כלולה בספר זה. הכמות הייתה מגיעה לעשרות אלפי קביים אם המונגולים לא היו שורפים אותם בתור עצי הסקה בחורף.



כל הקביים הללו מושלכים, בעיקר ל"רגלי" המעין הענק. כאשר חוקר אחד של המזרח בכלל ורפואת המזרח בפרט המוכר היטב למחבר, דיווח בישיבת הנשיאות של האקדמיה למדעים [של רוסיה] בתחילת המאה העשרים כי מימי חאלון ארשן מרפאים כמעט את כל הצורות של שיגרון ושיתוק, אז האקדמאים הנכבדים לעגו לו באכזריות.

אילו מחלות ניתן לרפא על ידי מי המעין הזה?

קל יותר לרשום את אלו שלא ניתנות לריפוי מאשר את אלו שכן. בהיסטוריה של האנושות לא היה ולא קיים עט קסם כזה שיתאר את כל ניסי הטיפול במחלות במימי המעין הזה, במיוחד מה שנקרא "חולה סופני". בלי לחשוש מהגזמה אפשר לומר שאם נחבר את כל מעיינות המרפא שבעולם ונכפיל את כוח הריפוי שלהם באלף, אז גם במקרה זה לא נקבל אפילו מאית מכוחו המרפא של מעיין חלון ארשן... אז באמת גדול, מקיף ופנומנלי הוא כוח הריפוי של המים הקדושים האלה. הקורא, כמובן, משתוקק לתיאור מפורט יותר של ניסי הריפוי עם מימי המעין הזה. כל הפירוט שלהלן יהיה התשובה לשאלתו, וכעת המחבר שואל כל אחד מהקוראים של ספרו הרפואי:
"היכן על הפלנטה שלנו, פרט לחאלון ארשן, תמצא מעין שבו, במרחק של עשרה צעדים, ההבדל בטמפרטורת המים יהיה 34 מעלות צלזיוס?.. **האם זה לא הפלא השמיני של היקום**?"

ועוד משהו: באיזו פינה בעולם, מלבד חאלון ארשן, תמצא מעין ש**בעצמו, ללא עזרה אנושית, יאבחן חולה?** - ביום הגעת החולה למי המעין, נוהג הלאמה לרשום אמבט לחדש ב-12 מעלות צלזיוס. המקום הזה ממוקם בערך במרכז ה"חזה" של ענק המעין ונקרא **"הצינקיר הקדוש"**. אמבטיה אבחנתית זו תקבע במה החולה חולה, כי לאחר האמבטיה, כאבים בחלקים שונים בגופו של המטופל רק יתגברו ולא יחלפו. אבל זה לא הכל: ההפתעה העיקרית עוד לפניו. נניח שחולה סבל ממחלת כליות לפני מספר שנים, אבל איכשהו ריפא אותה זמנית, והכליות שלו לא הטרידו אותו לאחרונה. עם זאת, אם לאחר שנתיים או שלוש שנים או יותר הכליות של החולה הזה היו חולות שוב, אז לאחר שהתרחץ בצינקיר הקדוש, הכאבים בכליות התחדדו בהרבה, כאילו זעק ענק המעיין על כל הרי חינגאן: **"הוי, בנאדם, בעוד שנתיים או שלוש היית צריך לחלות בכליות שלך במידה רבה אפילו יותר ממה שחלית לפני חמש שנים, אבל אתה שמח שצללת לתוך מימי הצינקיר הקדוש. וגילית באיזה חלק בגופך יש לטפל באופן מיידי. לך אל הלאמה מיד: הוא ירשום לך כמה אמבטיות כליות ואתה תהיה חופשי ממחלתך לנצח"**. לא משנה איך תגידו את זה: **זה הפלא התשיעי של היקום!**

בדרך כלל עושים בצינקיר עשר אמבטיות. אחרי הצינקיר, אמבטיות קרות ואחר כך חמות מוחלפות באמבטיות קרות. אם חולה חולה, נניח, במחלת לב, אז הלאמות ירשמו לו אמבטיות רבות ושונות, למעט אמבטיית "הלב", אבל, בסופו של דבר, החולה הזה יעבור הרבה יותר אמבטיות "לב" מאחרים. הדבר נכון לגבי כל שאר המחלות. המעיין מחולק למרחצאות לסובלים מהמחלות הבאות: אוזניים, עיניים, אף, פה, רגליים, גב, לב, ראש, כליות, בטן, ריאות ועוד רבים אחרים.
המעיין מרפא אחת ולתמיד את כל מחלות העור ואגב, אקזמות מכל הסוגים, כולל כרוניות וממאירות... כל הצטננות, לומבגו והשלכות הצטננות נרפאות על ידי מי המעיין הזה במהירות ובקיצוניות ... מחלות חולי לב, לרוב במצב חמור, מטופלות באמבטיות קרות, ותוצאות הטיפול תמיד טובות...
הסובלים מכאבי ראש מטופלים באמבטיה, שהטמפרטורה שלה בכל ימות השנה היא בדיוק אפס מעלות צלזיוס, וזאת למרות שהחורפים בחאלון ארשן קרים כמו באירקוצק, ובקיץ החום מגיע כמעט לרמת החום של טשקנט. **זהו הנס העשירי של העולם והטבע!**

אשתו של רופא שיניים, ידיד של המחבר, נרפאה לחלוטין מכאב גרון שחזר על עצמו תדיר על ידי גרגור מים מה"פה" של מעיין חאלון ארשן. רבים שביקרו במי המעיין הנפלא הזה, ולפעמים לשם בדיחות ושובבות, לפעמים בהוראת הלאמה, "בודקים" את ההבדל בטמפרטורת המים. עם מדחום בידיים הם מגיעים למקום בו הטמפרטורה היא 12 מעלות צלזיוס. ואז צעד אחר צעד הם הולכים לעבר המים החמים ולאחר מדידת עשרה צעדים, מודדים שוב את הטמפרטורה וקוראים את המספר 46 (מעלות), מנענעים את ראשם בפליאה. בהליכה ממים קרים לחמים מאוד, תמהונים עם מדחום בידם זועקים בכל שלב הבא: "אוי!", מרגישים שהטמפרטורה משתנה מאוד ובמהירות. מדוע הטמפרטורה משתנה בצורה כה חדה ובמרחק כה קרוב באותו מעין, שבו אין מחיצות, אף אחד לא יכול לענות, וזוהי תעלומה של היקום.

מי שמעולם לא היה במי המעיין הקדוש חושב שהאמבטיות הקרות יתר על המידה שלו יכולות להביא הצטננות. התצפית אומרת שאי אפשר להצטנן מהמרחצאות הקרות של המעיין. על פי אמונתם של הסינים, המנצ'ורים והמונגולים ועל פי מסורות עתיקות, במשך כמה אלפי שנות קיומו של המעיין הקדוש עדיין לא היה מקרה אחד של הצטננות מאמבטיות קרות.
כל המחלות של מערכת העיכול נרפאות על ידי מי המעיין לנצח. דלקת המעיי הגס החמורה ביותר נעלמת ללא עקבות לאחר עונת קיץ אחת של טיפול, הנמשכת מתחילת יולי עד אמצע אוגוסט. קטרר בקיבה, צרבת, דיספפסיה (עיכול לקוי) ומחלות אחרות של הקיבה והמעיים נרפאים במהירות ובשלמות. הלאמות מאלצים את הסובלים ממחלות מערכת העיכול לשתות מים ממקום התואם במיקומו ל"קיבה" של המעיין הענק האנושי. למים האלה יש טעם מגעיל הרבה יותר ממי ים, אבל אם שותים אותם במהלך עונת קיץ אחת לפחות, הם מחוללים פלאים ששום תרופה בעולם לא יכולה לבצע.
מה שנקרא "אמבטית הפצעים" מפורסמת ברחבי אסיה. אמבטיה זו ממוקמת "בחזה" של ענק המעין. אתה רק צריך לטבול חולה עם פצע ענק או חתך בתוך האמבטיה הזו, וקצוות הפצע מתחילים להחלים ולצמוח יחד, והדימום נפסק מיד.
בשום מקום אחר על פני הגלובוס אין לאדם תיאבון כה עצום (כמו זאב) כמו בחאלון ארשן. התיאבון הזה הוא באמת פנומנלי. לפני האוכל, אנשים בחאלון ארשן כל כך רעבים שהם ממש רועדים... זה נובע בחלקו מהמרחצאות המינרלים המרפאים, אבל גם בגלל שיש הטוענים שהמעיין ממוקם בגובה של כשבעה אלפים רגל מעל פני הים. הפרש הטמפרטורות בין היום ללילה כל כך בולט שבמהלך היום קרני השמש ממש שורפות אותך, ובלילה "קור הכלבים" מאלץ אותך לפעמים להתלבש בבגדי פרווה.

עובדה שאין עליה עוררין נקבעה: במהלך השהות בחלון ארשן, בעונת קיץ אחת בלבד, הגוף מתחדש בצורה יוצאת דופן וממש נולד מחדש, רבים מייחסים תופעה זו לחילוף חומרים נכון ומהיר.
נירוזות מכל הזנים חולפות לאחר עונת קיץ אחת של טיפול. ניתן לייחס רבים מהייחוסים להבדל הגדול בטמפרטורה בין המים המרפאים לאוויר... מחלות נשים נרפאות תוך זמן קצר ובאופן קיצוני, והכי חשוב, הנרפאות אף פעם לא מתלוננות על הישנות המחלה. כך מאשרות אלפי נשים מונגוליות וזרות שטופלו במי המעיין הקדוש.
הצורות הקשות ביותר של שיגרון נרפאות לנצח בנקודה המבורכת הזו של כדור הארץ. נזכיר שוב שההוכחה לכך היא התצלום שאנו מספקים של ערימת קביים שננטשה על ידי חולים ראומטיים למחצה שהחלימו (כולל חולים עם שיגרון מפרקי), משתקים וכו'. רופא השיניים ש', חברו של המחבר, מתאר מקרה שבו הובא לחאלון ארשאן חולה שגרון על אלונקה. שלושה שבועות לאחר מכן, נכה זה הלך בקלות אפילו ללא מקל... מונגולים רבים משתמשים במי המעיין הקדוש כדי לטפל בעיניהם. וגם, אני חייב לומר, בהצלחה רבה...
בצקת מכל הסוגים והדרגות נרפאת תוך זמן קצר מאוד.

לנגד עיניהם של רופא השיניים ש' ורעייתו שהוזכר כבר, הובא מונגולי חולה עגבת למי המעיין הקדוש. מחלתו של האיש האומלל הזה אכלה לו את כל הצד: שום עור לא נראה, ובמקום זה היו רק גלדים ופצעים... מחזה נורא ואיום... אחרי שישה שבועות, המונגולי היה בריא לחלוטין. ייתכן שההחלמה שלו הייתה שטחית בלבד ולא מהותית, וכפי שהניחו רבים, בציליות עגבת (ספירושטים חיוורים) נותרו בדמו של המונגולי. אם זה נכון או שקר, אבל, בכל זאת, מי המעיין המפורסם הראו את כוח הריפוי המדהים שלהם כמו שום תרופה אחרת בעולם.

כל המצטרפים החדשים מוזהרים שעליהם להישמע בקפדנות להוראות הלאמות לגבי בחירת האמבטיות, ולא להרשות לעצמם להיות קלי דעת בקפיצה לאמבטיה הראשונה בה הם נתקלים או בקפיצה מאמבטיה חמה לקרה "לפי שיקול דעתם..." מחדל מסוג זה עלול לגרום להחמרה במחלה, להתעלפות ולתוצאות מאוד לא נעימות אחרות. הנה דוגמה בולטת לכך. במהלך כיבוש מנצ'וריה על ידי היפנים, הגיעה מיפן אל מי המעיין הקדוש קבוצה של סטודנטים יפנים לרפואה בראשות פרופסור לרפואה. אובססיביים ביהירותם של הכובשים המנצחים, הם, כמובן, לא פנו לעצות ללאמות, אלא, בהתאם למנהגם הלאומי, זינקו אחד אחד לתוך האזור החם מאוד של המעיין. אחרי קצת יותר משלושים דקות התעלפו כל התלמידים היפניים. ציבור הנופשים

מיהר להציל את התלמידים. הם נשלפו ממימי המעין כשהם מחוסרי הכרה וניתנה להם עזרה ראשונה. למזלם מישהו שם לב בזמן שהסטודנטים של ארץ השמש העולה שוקעים מתחת למים בזה אחר זה. הוא היה רוסי רחום. הוא צרח מכל הלב: "הניפונים טובעים! הצילו!" (במהלך כיבוש מנצ'וריה על ידי יפן בשנים 1931-1945, האדונים החדשים של המדינה אסרו על הרוסים להשתמש במילים יפן ויפני, והחליפו אותן בניפון וניפונים). מעניין לציין שלמרחצאות המעיינות החמים, שאליו צללו הסטודנטים היפנים ראש, יש כוח ריפוי עצום נגד כמה מחלות קשות, אבל הלאמות מדריכים מטופלים בקפדנות לא לשהות באמבטיה זו יותר מעשר דקות. שהות של עשרים דקות באמבטיה זו מזיקה לבריאות, וכפי שהראתה הדוגמה עם קבוצת תלמידים, שהות של יותר מחצי שעה מסתיימת בהתעלפויות קשות ובחוסר תחושה של כל הגוף. **זה הנס האחד עשר של העולם והטבע!**

מה שמפתיע את רוב המצטרפים החדשים למימי המעיין הקדוש הוא הנחשים שאינם מזיקים ומאולפים במעין שהמים מלאים בזוחלים ה"חמודים" האלה. יש כל כך הרבה מבוגרים וילדים ואפילו ילדים בני חמש משחקים עם הנחשים הללו ללא חשש. הם תוקעים תריסר מהם על הצוואר והזרועות ומצטלמים ככה לצלמים חובבים. המונגולים והמנצ'רים רואים בנחשים אלו קדושים ודבקים באמונה שנוכחותם של אינספור מספרים מהם ויצירת הנחשים מביציהם נותנת את הכוח של המעין. נחשים אלו דומים לנחשי מים רוסיים, וככל הנראה מדובר בזן של אותו נחש. כשהם יושבים באמבט המעיין, המטופלים רואים עשרות ביצי נחשים בתחתית המעיין, ולעתים קרובות נחשים מחליקים, נוגעים בגוף המתרחצים, אולם איש אינו שם לב לזוטות כאלה. האם נחשים מהווים את כוח הריפוי העיקרי של מי המעיינות? אנשי התרבות המערבית מפקפקים בכך מאוד, אבל הם גם מודים ש"תרבות הנחשים" נותנת איזשהו אופי מיוחד למי המעין, ומגדילה במידת מה את כוח הריפוי שלהם.

במשך שנים רבות התגוררו באתר הנופש שני פרמדיקים רוסים; אחד מהם נקרא ווילושניקוב.
הם אימצו מהלאמות טכניקות אבחון וטכניקות אחרות לטיפול במרחצאות של המעיין הקדוש, אך רופאים ומדענים טרם למדו כראוי את הכוח המופלא של מי המרפא הללו, שבמהלך כמה אלפי שנים ריפאו מיליוני חולים. אנו יכולים לומר ללא חשש להגזמה שבעוד מאה, או אולי פחות, נציגי משרדי הבריאות והאגודות המדעיות והרפואיות של מדינות רבות יהיו ללא הרף במעין הקדוש הזה. תהיה נהירה כזו של חולים למי המעיין המפורסם, וכמעט מכל מדינות הפלנטה שלנו, שייווצר תור, ותיקבע "מכסה" לכל מדינה.

כעת המחבר היה רוצה לכתוב לא בעט פלדה, אלא **בעט של אש**, שבעזרתו יוכל לצרוב את המסר שלו בלבם ובנפשם של כל התושבים החולים "חסרי תקווה" של כדור הארץ שלנו ולטעת בהם תקווה להחלמה שלמה ממחלות רבות, כביכול חשוכות מרפא: **"אם אתם חולים מאוד וטופלתם במשך שנים רבות ללא הועיל, לכו למעיין המינרלים המונגולי הקדוש חאלון ארשן! אם מחלתכם שייכת לאחת מהקטגוריות שאנו מציגים בחיבור זה, אז לכו למימי המעיין הכל-מרפא בהזדמנות הראשונה! זה בטוח לומר כי יותר מתשעים אחוזים ממה שנקרא "חסרי תקווה" ישאירו לנצח את מחלותיהם במעין הזה!"**

לפני מלחמת העולם השנייה, 500 דולר אמריקאי נחשבו מספיק כדי לנסוע למי המעיין הקדוש, לשהות בחאלון ארשן למשך חודש וחצי עונת טיפולים ולחזור חזרה לארה"ב. לפעמים נסעו לשם דרך שנגחאי, או, אפילו יותר טוב, דרך יפן. מהנמל הקוריאני של פוזאן, מדובר בנסיעה של חמישה ימים ברכבת לעיר היילאר במנצ'וריה, ממנה ניתן לנסוע באוטובוס לחאלון ארשן בשבע שעות (230 מיל). כמה חבל שעכשיו חולים לא יכולים להגיע לטיפול בחאלון ארשאן, כי זה מאחורי מסך הברזל. לפי כל הסימנים, נסיעת חולים למונגוליה תתאפשר רק לאחר מלחמת העולם השלישית. אמריקאים רבים, כולל רוסים-אמריקאים, פותחים חשבונות חיסכון בבנקים במטרה מפורשת של קניית מתנות לחג המולד. אם מישהו יצליח לחסוך את סכום הדולרים הנדרש כדי לנסוע לחאלון ארשן לטיפול, אז זו תהיה המתנה הכי שווה בעולם...

רבים, לאחר שקראו את החיבור הזה, ישאלו את המחבר בערך את השאלות הבאות:

שאלה: האם לא ייתכן שברחצה עם מונגולי חולה עגבת, חולים אחרים יכולים להידבק בעגבת?
תשובה: על פי ההבטחות הקטגוריות של הלאמות (ואפשר לסמוך עליהם), במהלך כל קיומו בן מאות השנים של המעיין לא היה מקרה אחד של הדבקה של רוחץ אחד מהאחר. הלאמות מבטיחים בהן צדק שכל החיידקים הפתוגניים נהרגים על ידי מי המעיין קדוש כבר במגע הראשון איתו, בדיוק כפי שהם נהרגים על ידי חומצה קרבולית ותמיסות חיטוי אחרות... **זהו הנס השנים-עשר של העולם והטבע !**

שאלה:
רבים מפחדים מכל סוג של נחשים, גם אם אלה בלתי מזיקים לחלוטין. האם יש אמבטיות שבהן אין נחשים?
תשובה:
בפארקים של ערים גדולות בארצות רבות חובבי ציפורים וחיות יושבים על ספסלים ובמו ידיהם מאכילים יונים, סנאים וכו'.
דובים מאולפים ענקיים בפארק ילוסטון בארה"ב הם קבצנים כאלה שהם עוצרים מול חלונות מכוניות של תיירים ומבקשים חתיכת לחם או משהו אכיל. הנחשים של מעין חאלון ארשן בטוחים כמו היונים, הסנאים והדובים האלה. כשתראו איך אחרים, ובעיקר ילדים, משחקים עם הזוחלים האלה ומצטלמים עם הזוחלים שמלופפים על ידיהם וצווארם, גם אתם תידבקו בדוגמה שלהם ותעשו את אותו הדבר.
כמה נשמות אמיצות חיות בסמוך למעין הקדוש בחורף ובקיץ. הם צריכים לחיות ביורטות מונגוליות, אבל יש מעט מאוד הרפתקנים כאלה.
מכרים רבים של המחבר שגרו בחרבין, היילר ובערים אחרות של מנצ'וריה ומונגוליה טוענים שהמונגולים נרפאים יותר, מהר יותר וקיצוני יותר מאירופים ואמריקאים, בעיקר בגלל שהאחרונים לעולם לא הולכים למרחצאות אדים ותאי גופם סגורים.
במהלך שהותם במרחצאות החמים של המעין, התאים נפתחים, מתחילים לנשום בחופשיות, הרכב הדם משתנה עקב רווח

החמצן הנכנס דרך הנקבוביות הפתוחות וכו', אגב, כל המונגולים לפני הכניסה לאמבטיה, תוך כדי רחצה ויציאה מאמבטיות, קוראים ללא הרף תפילות. הרוסים שלנו, להיפך, נכנסים ויוצאים מהאמבטיה צוחקים ומדברים בקול רם זה עם זה בעודם טובלים במימי המעיין הקדוש.

בשום מקום בעולם אין "אלדורדו" דייג כמו באזור חאלון ארשן. כשלא מתרחצים, דייגים חובבים הולכים לנהר חאלקה (הוא ממש ליד) ותופסים טיימן של ארבעים וחמישים פאונד (סוג של פורל). כל מי שרגיל "לדוג" יכול לתפוס שני דגים בחכה תוך זמן קצר. נהרות מונגוליה שופעים דגים, כי עבור המונגולים הדגים הם קדושים, והם לא תופסים ולא אוכלים אותם. במהלך הזיכרון הלא נעים של הכיבוש היפני, כנופיות של הכובשים הללו תפסו מאות רבות של טונות של דגים יקרים ברשתות של דייגים מקצועיים והרסו את מאגר הדגים העשיר ביותר. כשלא רוחצים, כל "הנופשים" ממהרים כמו מפולת שלגים בלתי ניתנת לעצירה אל השדה בו גדלים בקיץ בשפע תותי הבר הגדולים והטעימים ביותר, שאינם מצויים בשום מקום אחר בעולם. אם אינכם עצלנים, תוגלו להשיג מאות פאונדים מהם.

המקום בימינו – נספח לתרגום

כיום (שנת 2024), ניכר כי המקום עבר פיתוח, אם כי הוא עדיין אזור נידח למדי. במקום שתואר בספר, שוכנת כיום העיר ארשאן, שהיא אחת הערים הקטנות בסין – 30,000 תושבים בלבד. ניתן להגיע אליה ברכבת, והתחנה המקומית היא גם תחנת הרכבת הקטנה ביותר בסין.
במקומו של מעין אחד גדול, שככל הנראה נוצר משילוב של מעיינות רבים (לכן הטמפרטורות השונות וסגולות הריפוי השונות), ישנם כעת 48 מעיינות נפרדים באזור, המתפרשים על פני שטח באורך 500 מטר ורוחב 70 מטר. כפי שמוסבר בפירוט בשלט מקומי, כל אחד מהם הוא בעל סגולות ריפוי שונות, ו-48 המעיינות מייצגים את גוף האדם, בדומה למעיין המאוחד שהיה בעבר. לכל מעיין גם טמפרטורה שונה והרכב מינרלים שונה. לפחות אחד מהמעיינות מפיק מים טובים לשתיה שניתן לקחת ולמלא באופן חופשי.
הלאמות המונגולים עדיין נמצאים במקום, ועורכים טקסים דתיים במעיינות. ייתכן שגם היום אפשר לקבל מהם הנחיות לטיפול. נוודים מונגולים מהסביבה עדיין חונים באזור עם היורטות שלהם על מנת לטבול במעיינות המרפא.
חלק מהמעיינות נותבו אל תוך בריכות מסודרות שכולן נמצאות במתחם סגור המכונה "מוזיאון המעיינות החמים של סין" (Hot Spring Museum of China). הכניסה בתשלום. המקום מהווה מתחם סגור ומקורה שבו גן טרופי ומספר של בריכות מעיינות חמים וקרים (הטמפרטורה יכולה לנוע בין 8 מעלות במעיין קר ל-46 מעלות במעיין חם). ליד כל בריכה שלט בסינית ובאנגלית המפרט, בין היתר, את התכונות הרפואיות של המעיין, הטמפרטורה וההרכב הכימי של המים, זמן הטבילה המומלץ וכן באילו מצבים רפואיים יש להמנע מטבילה. ניתן לקבל במקום יעוץ ולהתאים תכנית לטבילה במעיינות. תכנית שכזו עשויה להמשך גם חודש.
בעיר ישנו מספר לא מועט של מלונות בהם ניתן לשהות בתקופת הטיפול. מחוץ לעיר ישנה שמורת טבע גדולה הכוללת אגמים, יערות ונהרות עוצרי נשימה.
הבהרה: כל הנכתב לעיל אינו מהווה עצה רפואית ואינו מחליף טיפול רפואי שניתן ע"י רופא/ה מוסמך/ת. יש להשלים כל טיפול שניתן ע"י רופא/ה. יש להתייעץ עם הרופא/ה לפני טבילה במעיינות חאלון ארשאן בפרט, ומעיינות חמים בכלל. לא ידוע לנו על מחקר מדעי שבוצע לבדיקת הסגולות הרפואיות של המעיינות, וייתכן שכל הדיווחים אנקדוטליים בלבד.







